

Herinneringen aan Lavki

Ik heb niet zoveel herinneringen aan Lavki. Zo noemden wij hem immers niet. Bij de scouts was hij 'aalmoezenier Van Winkel', als leraar heette hij 'mijnheer Van Winkel'. Lavki was zijn schrijversnaam. Er waren trouwens jongens die boeken van Lavki lazen en niet wisten dat hun aalmoezenier of leraar ze had geschreven.

---- 000 ----

Nu zullen de scouts wel per e-mail verwittigd worden waar en wanneer er een vergadering of uitstap plaats heeft. Aalmoezenier Van Winkel stond elke week, in weer en wind, bij de ijzeren collegepoort aan de Guffenslaan en deelde daar 's morgens een briefje uit aan elke jongverkenner die er binnenkwam. Die groette steeds zijn aalmoezenier met de scoutsgroet, drie vingers van de rechterhand omhoog gestoken, en nam dan het briefje in ontvangst.

---- 000 ----

Tafels en tafelvuur werden op kamp altijd met koord gesjord. Nagels daarvoor gebruiken was strikt verboden. Toch had aalmoezenier Van Winkel altijd een hamer en nagels bij. Als in de leidershoek een tafel niet stevig gesjord was haalde hij hamer en nagels in het geniep boven, bv. als alle scouts weg waren voor een tocht. Hij sloeg dan een ferme kepernagel in de gammele constructie.

---- 000 ----

Aalmoezenier Van Winkel was een atypische priester. Over pastoors had hij trouwens zo zijn eigen mening: "Het grootste wonder van Onze Lieve Heer is, dat de kerk nog altijd bestaat, ondanks de pastoors" hoorde ik hem ooit zeggen.

---- 000 ----

Aalmoezenier Van Winkel had op kamp een tent van een bijzonder model, vierkant tot op manshoogte en daarop een piramidaal dak. Als hij 's avonds in zijn tent was en beschikbaar voor een gesprek of om de biecht af te nemen, brandde er een lichtje in zijn tent.

---- 000 ----

In de kapel van het college stonden achteraan een aantal biechtstoelen. In de hoek stond die van priester-leraar Van Winkel. Op de banken voor de biechtstoelen ging je je beurt afwachten. Voor Van Winkels biechtstoel was het steeds aanschuiven. De andere biechtstoelen waren meestal vrij.

---- 000 ----

Op zijn kamer in het college stond een groot aquarium voor het venster dat uitgaf op de Guffenslaan. Daarrond stonden meestal attributen waarmee hij allerlei wetenswaardigheden illustreerde. Bijvoorbeeld het plantje 'kruidje-roer-mij-niet' dat zich samentrekt als je het aanraakt.

---- 000 ----

Aan ouders die hun beklag maakten omdat hun jongen toch zo vuil van de vergadering terug thuis kwam zei hij: "Als een jongen geen vuile knieën heeft, dan scheelt er iets, aan de jongen, aan de scouts of aan allebei."

---- 000 ----

Leraar van Winkel gaf onder andere Engels in het college. Hij gebruikte als handboek het boek 'Engels zonder leraar' - ik raadpleeg het nog af en toe. Bij het begin van het schooljaar verklaarde hij de keuze van dat boek met: "Als ik wegval kunnen jullie toch nog verder".

---- 000 ----

Zijn eerste Engels had Van Winkel geleerd van de koetsier van Charles Dickens, Georges Belcher (1835-1927). Die was nadien koetsier van de graaf in het kasteel van Heks. Zijn graf vind je nog op het kerkhof van Heks. De jonge Van Winkel woonde in Heks. Het eerste woord dat hij van de koetsier leerde was 'beautiful'.

---- 000 ----

Aalmoezenier Van Winkel was een heel minzaam man. Ik heb hem maar één keer kwaad gezien. Bij de blijde intrede van koning Boudewijn in Hasselt (1953) hadden de scouts een brug over de Koningin Astrilaan gesjord. De draagbalken, met dennentakken bekleed, waarop de welpen stonden, waren berekend door ingenieur-architect Jacques Draye (overleden 7.2.2008) die toen gouvcommissaris was. Er mocht niets misgaan. 's Morgens reed de wagen met de koning er onderdoor. 's Avonds mocht dat niet meer. 's Morgens waren enkele dennennaalden op het opengeklapte dak van de koninklijke wagen gevallen.

Aalmoezenier Van Winkel maakte zich heel boos op de commandant van de rijkswacht. Hij beriep zich zelfs op zijn verdienste van oudstrijder in de eerste wereldoorlog. Zonder resultaat. De hofmaarschalk had het verbod gegeven. Voor het eerst heb ik toen het woord 'sectair' gehoord. Aalmoezenier Van Winkel gebruikte het om de hofmaarschalk te typeren.

Willy Leenders